

השבת פרק ח שער

קול יי הוצב הוא הוד דעשיה ותכוין לחסד שבהוד דז"א דאז"י והוא הכל ה' ואות ו' אות ה' דמלוי מ"ה וג"כ שם תק"ב ט"ע והויה זו נקודה בקיבוץ .

קול יי יחיל הוא יסוד דעשיה ותכוין לכללות קיבוץ ה"ח שביסוד ז"א דאצילות הוא הכל ו' ואות א' אות ו' דמלוי מ"ה וג"כ שם ו' שם יג"ל פז"ק והויה נקוד' שורק .

קול יי יחולל מל' דעשיה והוא הכל הז' ותכוין לכללו' קיבוץ ה"ח שבעט' יסוד דז"א דאז"י והוא כללות אותיו' דמלוי מ"ה והו' שם שקו"ט והו' בניקוד כבאו' .

אמנם תענין בסוד הכוונת ליל עשי ככלל פרק ב' ושם נתב' כל אלו הכוונ' ושם ביארנו כי אותיות שם מ"ב היג"ל ראוי לחלק כל אות ואות לכמה חלקי' כג"ל ועתה צריך לכוין ג"כ כך וע"ש . וכשתגיע לשם אחרון דשם מ"ב תכוין לכלול בו כל הז' שמו' כי הלא הוא שם של שבת וכו' נכללין בו . ברת קול ה' על המים שתכוין בו ג' אל"ף למ"ד ג' הק"ף והוא אל במילוי ושם א"ל הוא בהסדר גם אל רמזו באל הכבוד הרע' הרי ב' אל בפסוק זה . גם זה תכוין כי הרעים ג' שכי"ה (הם נמתקי' ע"י שם אל) שהם דין וגם ר"ת הרעים י"י ע"ל מים רבים ר"ת הרעים והוא סוד ב' שכי"ה שהם דינין כפולין כמדוע והם נמתקי' ע"י שם א"ל הנזכר בפ' הג"ל וסוד ב' שכי"ה אלו הם באמא ובברתא אזו ברמל ובבלא . קול יי בכח ר"ת יב"ק הויה אלהי קול יי בהדר ר"ת יב"ק הויה אלהי אדני . קול יי יחיל מדבר ר"ת ג' קו"ן . גם יחיל יי מדבר קדש ר"ת ג' קו"ן . וכבר בארנו כי עולין כל ניאזוי קו"ן והכל שירדו בקליפה עולין עתה א' הקדוש ב"ש ב"ת ה' למבול ישב ס"ת הכל עולין ע"י שם יל"י הנרמו בר"ת אח"כ תכוין להעלו' ע"ד הג"ל ז"ת דיצירה ואח"כ הג"ר דיצירה בג"ת דבריאה והטעם למה בעשיה עולין ג"ר תחלה הוא מפני כי בעשיה הקליפות נאחזות שם ולכן אם היינו מתחילין להעלות הו"ת תחלה היו הקליפות דעשיה נאחזות ועולין שם וע"י עלייתן שם היו נאשרין דבוקו' קנינין אך אנו מעלין תחלה את הג"ר ונתהפך בהם אור גדול ואז כאש באין הו"ת לעלות ולהתאחד עם ג"ר אין יכולת בקליפה להתאחד כי גדול אורם ואינם יכולין לקבלן האמנם אם לא היה פחד זה היינו מעלין אותן וכדרך שהוא ז"ת ואחר כך ג"ר כי סדר התכללות הוא מניטה למעלה לכן ביצירה שלא יש פחד הג"ל הם עולין על הסדר ז"ת ואח"כ ג"ר . והנה י"ת עולין ע"י כוונת השמות שיש בן' אותיות אלה"ה יה"ו שהוא סוד מ"ב דבריאל' כמדוע וכבר בארנו כוונתן במ"א ואחר עליית הג"ר שהם ג' הבו שהם ג"ר דעשיה אז נעשו הנשמות הדרת קודש לכן ר"ת השתחו' לה' בהדרת הכל' ואח"כ שעלו ג"ר שהם היכל ק"ק דיצירה אז נאמר ובהיכלו כולו אומר כבוד כי היכל עליית היצירה הנק' כבוד ובחול אינו מעלין ע"י תפילתו אלא פנימות העולמי' שהם הנשמות לבד וחיצונית נאחר במקומו ועתה צדקה בקבלת שבת אנו מעלין את החיצונית ומכ"ש הפנימי' שעלו מעצמן לא על ידינו אך עכ"ז צריך לכוין בר"ת יי לעיבוד יי שבר"ת יל"י ולא להעלות הנשמות כי מעצמן עולין רק שיקבלו אור גדול של הכללות שכללו למעלה ואחר שכללו ככל' לעלות מעצמן אז אנו ממשיכין להם אור של אותה המקום אשר שם עלו על ידנו כי במה שאנו מכווני' בשם יל"י הכל' להעלו' גם הניאזוי בשם שבעמיקי הקליפות שלא יוכלו לעלו' הם עצמן ואנו צריכין להעלותן ע"י הכוונת הכל' .

אח"כ תאמר ג"פ באי כלה צמח אח"כ יאמר לכה דודי ותכוין להעלות הג"ר דיצירה גם צ"ל כבוד ה' עליך וגם זה נת' אמנם כאן צריך וגלה מראש מקדש נסוכה כי שתכוין לקבל תוספת נפש באלפא ביתו' אותיו' המאוחרין כשתאמר באי כלה . ויאמר אל אותיות ראש הם שבת ג"פ באי כלה כי עולין ג"ר ובשבת עולה המל' הנק' שבת

דיציר' וכללין דבריאל' ונעשין במקו' הראש והוא יחמול עליך י"ג ספי' דבריאה כמינין באי חמלה גם ברכה ובכ"ל ובשבת כלה כי לעולם ג"ר דיצירה וי"ט יאמר גם בשמחה וכל כשנכללין דבריאה נעשין י"ג זה היה נהג הרח"ו ז"ל וכן ספי' דבריאה כמינין באי כלה אמרו לי התצדקי' . כמו שנתב' גם יכוין לג' שמות ע"ב ס"ג נ"ה שהוא י"ב כן אמור באי שבת מלכתא והענין כי באי ג' אחר ושלשתן הם ט"ל בסוד יו"ד ה"א וא"ו ותכוין באי א' בנצח ב' בזהו ג' ביסוד אמנם כשתאמר באי ג' אמור שבת מלכתא לרמזו לשבת כי אז עולה ביסוד כלול שלשתן נגד ש' ואז נכללין שלשתן ואז ג' באי הם דבריאה כי משם באים ליצירה כי המל' עולה מיצירה לנה"י דבריאה גם צריך שתכוין כמו שכוונ' במקומו הבו לי"י ככלל בשם ב"ן ששם הוא עולם עשי' גם תכוין בכלל שאתה עתה בעולם היצירה ואתה מעלה ה' תן והנה הוא שם מ"ה לכן כווננו ותרמזו באי' שהוא ג' י"ג והוא כנגד שם א' היוצא משם מ"ה כמו' בתיקוני' ובר"נו שהוא י"א א"ש שהוא ג' אלמין וי' אחת שיש בשם מ"ה והוא ג' אחר כמו' בזהוה והוא ג' י"ג כמינין בא' י :

מהחברים וצריך לכוין בצמח' ג"פ באי כלה הבו לה' כבו' ר"ת למפר' כלה הבולה' כבוד שמו ר"ת כלה נגד ב"פ באי כלה הג"ל וב"פ באי כלה ג' קול לעזר' ר"ת קול דנפיק שופר ח"ם קול דודי דוקה . והנה כשתאמר ב' פעמים באי הראשוני' תאמר אותן בקול רם ובאי ג' בלחש שוא נגד הרעית ולפי שאינו מכלל ה"ם כיווני' לכן כאמר בלחש לכן לא נזכר בתיקונים כי הם ב' פעמים באי כלה לפי שהם נגד הנאמרי' בקול רם אך הג' שבלח' לא נזכר כשתאמר באי כלה

ג"פ י"א תכוין ג"פ הם כחשבון ט"ל שהם מלוי יהו' ואז ג"כ תכלול שם אלה"ה שעולה לחשבון הזה ואע"פ שמלוי אלה"ה אינו עולה לחשבון ט"ל עכ"ז אלה"ה עולה יהו' והרי הוא כמוהו ו"ם אלה"ה כע"ל לשראל' והל' בזה עתה כולל אלה"ה יהו' שהוא ג' מ"ב דבריאה וממנו יוצא ג"כ שם אלה"ה אשר אלה"ה שהוא שם מ"ב דבריאה והוא ג' אלה"ה יהו' ותכוין בזה להעלות רוחך מיצירה לבריאה וצריך שתחשוב איך יוצאין ז' שמות אלו מן' אותיות אלו כנזכר בר"מ פ' יתרו בפ' זכור את יום השב' . וממה יוצאי' ז' שמות מרגלאין וכסדר הזה

יכוין בהם עתה . אלה' דלה"ה היא בחסד ויורדת בה' אחרונה דלה"ה שהיא במלכות ששם המרגלא' שלה הוא י"ה אדני' והו' דיה"ו הוא ביסוד ועולה ויוצא מביניהם ב' שדות מרגלאין והם הויה נקודה כמכשפה וא' דלה"ה ובי' בחסד וא"ל מו' דיה"ו והוא כנל' הח"כ ה' ראשונה דלה"ה היא בנבו' ויורד' בה' אחרונה האמור' וה' דיה"ו היא בזהו' ועולה ויוצא מביניהם ב' שמות מרגלאין . והם הויה בתיק' אלה"ה וה' ראשונה דלה"ה והיא בגבורה ואלה"ה מה' דיה"ו והוא בזהו' . אח"כ יו"ד דלה"ה היא בת"ת ויורדת בה' אחרונה הג"ל וי' דיה"ו בנצח ועולה ויוצא מביניהם ב' שמות מרגלאין והם מצפ"ץ תמורו' הויה שבבחי' חנונה דת"ת ז"א ומצפ"ץ זה יוצא מן' דלה"ה והוא בת"ת . ומצפ"ץ אחר תמורת הויה שבבחי' פנימי' דנצח ז"א כמדוע ומצפ"ץ זה יוצא מן' דיה"ו והוא ביסוד . נמצא סדרם אחר שיצאו הוא כך א' דלה"ה והויה בניקוד כמכשפה בחסד ה' ראשונה דלה"ה והויה בניקוד אלה"ה בגבורה וי' דלה"ה ומצפ"ץ בת"ת י' דיה"ו וא"ל בנצח . ה' דיה"ו ואלה"ה בזהו' ויהו' ומצפ"ץ ביסוד ה' אחרונה דלה"ה וי"ה אדני' במלכות . ואחר שהציר כל זה במחשבתך אז תאמר ג"פ באי כלה ככלל והנה באמרך באי כלה יכוין לקבל תוספות נפש ובדברנו תוס' רוח ובפרום תוס' נשמה וכל אלו הם בסוד הלילה ואח"כ בבוקר נקשמת יכוין לתוספות נפש ובסמיכ' גאולה לתפילה תוספות רוח . ובמסוף באי"ה מקום כבודו לתוספות נשמה וכל הג' מן ת"ת מדת יום

שער השבת פרה יר בו

שבע פי' הארה מן ז' ולא הו' עצמן זהו בליה אצל ביום הם
 הז' עצמן כי אז הן שולטין (קריש אחר ויכולו תכוין ע"ר
 ראשוניות רק שמילוי אהיה יהיו ע"ד ס"ג שכל ההי"ן מלאים
 בידון חוץ מן אות ו' שמלוי באלפין ותכוין שהוא גי' יחזק
 ומ"ב הכ"ל קבלתי (כמה פי' טע' זה לפי שמציאותו לא כמלא
 כי אם כביל שבת לבד אפי' כשחל יום א' של פסח בשב' אומר
 שותו משא"כ כפי הפשט) אחר"כ מוזמור לדוד י"י רועי כו'
 שכוין ברת אף טו' אחסד ירדפו'גי' הוי' וכן ס"ת אך טוב וחס'
 אח"כ קדי' אחרון תכוין ע"ד הראשוני' ממע רק שמילוי אותיו'
 אהיה יהיו כולם בידון' ותכוין שהוא גי' ר"יח לכן תכוין
 להשלים עד רמ"ח שהוא גי' אברהם לכן צריך להשלים ל'
 אותיות שיש בברכו את י"י המבורך שאומר החון ויש בו י"ו
 אותיות וג"כ תכוין בעניינתך ברוך וכו' ביד' אותיות שיש בהם
 זהרי נשאל ל' אותיות ועם ר"ח גי' אברהם . והנה אם
 שכל' לקבל תוספות רוח שבת בברכו את י"י המבורך הראשון
 או אם לא שמעת אותו תכוין עתה בברכו אחרון לקבל
 תוספות רוח ושמה בפעם אחד כי אם לא קבלת רוח בברכו
 ראשון אך אפשר לקבל נשמה בופרום

מהחברים וד' מלאים אלו של ד' קדישים עם י"ט אותיות
 של טעמי' אברהם יחזק יעקב גי' תכלת
 ע"ה כמנין ז' מרגלאין הג"ל ואיך סוד תכלת שבני'ית .

פרק יר ענין ז' פעמים ברכו של ליל שבת בברכו
 א' יכוין לקבל תוספות סוד רוח
 ויכוין ששם הוי"ה העולה כ"ו אח"כ ברכו' הוא ע"ב ואחר כך
 במיל' הרבוע הוא ק"ל והנה כ"ו ע"ב ק"ל גי' ברכו ובברכו
 ז' תכוין לג' מלוים ע"ב ס"ג מ"ה גי' ק"ב ולג' מ"ב שלהם
 שהם קכ"ו הרי הכל גי' ברכו ו"ס המבור' מ"ב ר"ד מ"ב הג"ל:
 גר"ך הוא יותר רחמים והם הג' מלאו' העלוין ק"ב . אח"כ
 תלך לביתך ותאמ' בקול רם שבת שלום כי הוא המקבל הכלה
 בסדר פנים יפות בשמחה גדולה גם היה טוהג מורי ולה"ה
 לשמו ידי אמו בליג שבת כי כך הזעיר אנפין עולה ומנשק ידי
 אמו בכל ליל שבת וסוד הענין כי כיון שעולה בסוד ל' של כלס
 דתבונה הוא עולה בין זרעו' הירי' ואז נושק הידים כי בחול
 הוא בנ"ת שלה לבד שהוא ז' דללס היא נגד החזה גם אתה
 תנשק ידי אמו בכל ליל שבת וביאור הדבר הזה כי בחול אין
 לזעיר אנפין רק מוחין פנימי' מן ז' דללס שהם ה"י דתבונה
 כמבוא' אך בליל שבת עולה עד מקיפים שהם ל' דללס חג"ת
 שהם חג"ת דתבונה כאומר ושם הזרועות של התבונה אמה
 דז"א והוא עולה שם ומנשק ככ"ל .

מע"ה וסוד נשיקות שע"ג היד המזכר דע כי מציאות ה"ג
 והם ה' אותיות מהפ"ך הם ביסוד דמלכו'
 אמנם שרשם הראשון היא בה' אכזבות של יד שמאל
 כי ה' של יד ימין הם ה"ח והנה סוד כל הה"ג אלו
 שרשם הוא בפה העלוין שיש בו ה' מוצאות ג' נהם בר'
 אותיות וב' מהם בה' אותיות והם רטלג"ת חסרר"ך ואלו הם
 ה"ח וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו גורם להשיפע ולהאור
 משרשן אשר בפה הה"ג כנ"ל אל הה' אכזבו' למתקן שה' למט'
 חוקי' וקשי' ולפיכך כשכא הקטן להתברך וכן הגדול תחל' הקטן
 נושק יד הגדול כדי שיתעורר אח"כ הרחמים ויברכהו וכן
 הענין למעלה בעת הגלות שאין זיוג שלם אין הת"ת יכול
 להזדווג עם המל' בסוד היסוד שבה שהוא מלכפ"ך אמנם
 גם הוא נחית מדרגא דליה ונושק יד המלכות להמתיק דינה
 אשר שם כטעם וישק יעקב לרחל שאינו נשיקות פה אל פה
 ובזמן בגלות הוא יורד ומחבבה ומטפל אליה במשמוש היד
 שהיא מתפייסת בו ותאחז במשפט ירי כדודע וע"י אכזבות היד
 אלו מזדווג עמה ומשם היא מעלה מ"ן אליו אשר הוא צריך
 אליהם בסוד אור החומר ואולם בהיות המלכות למעלה בבינה
 בסוד ד' על' ו' אמו היא יורדת ומנשקת ידו כנ"ל . וכשתבוא
 מבית הכנס' תעמוד במקומ' בשולחן ותאמ' דא היא סעודת'
 דחלק תפוחין קדישין שהם דה"י כמ"ש ענינו בסיום הדרוש
 צ"ה אח"כ תקיף השולחן דרך ימין בשתיקה ואח"כ תקט

פרה יר ועתה כום הקידוש תקבל מיד זולתך
 מנ' ידיו לב' ידיך ותחזיק אותו
 בב' ידיך ותכוין בהו להמשיך המוחין מג"ר דז"א לכוף כי זהו
 סוד הקידוש כנ"ל שהוא המסכת המוחין הקרא קדיש אמנם
 תכוין להמשיך ג' י"ה פשוטות בג' ידים גדולה וחוקה רמה
 ותכוין כי ג"פ י"ה גימטריא מ"ה והוא מ"ה דאלפין והכוונה
 הוא להמשיך מג"ר דז"א ג' שמות י"ה דרך הג' קוין ויורדין
 דרך ג' הידים שהם עד הג' דז"א הנק' מ"ה דאלפין . אחר
 כך תכוין למלאות ז' י"ה מהם ביד ימיך שם י"ה במילוי'
 יודין

בידך ז' אגודת הדם ותחברם בב' ידך ותברך עליהם ותריח
 בהם ואח"כ תקיף בהם השולחן פע' ז' בשתיק' ואח"כ אמור
 זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו ותאמר הקידוש ואחר אכילתך
 אמור איזה פריקים ממוסכת שבת ואחר בהמ"ז תחזור ותאמר
 זכור ושמור בדבור אחד נאמרו ותברך על הדם פעם אחרת
 ובבוקר בסעודה ז' תעשה כמו שאמרנו בראשונה וכן תעשה
 בג' והל' בבוא' מזה"כ תעמו' במקומו' ותאמ' דא ה' סעוד'
 דחלק תפוחין קדישין כי הלא עתה המל' יש לה ג' מוחין
 נשפעת מהם ומשם אוכלת ואח"כ תקיף השולחן דרך ימין
 בשתיקה כנגד א"מ של חג"ת המאיר בא"מ של נה"י ואח"כ
 תקח בידך אגודה של הדם ותחבר' בידך ותברך עליהם ותרי'
 ותקיף את השולחן פעם אחרת בשתיקה כנגד א"מ דחב"ד
 המאיר בא"מ לכה"י ואח"כ אמור זכור ושמור בדבור אחד
 נאמרו ותאמר הקידוש ותכוין בויכולו אמנם תעמוד במקומך
 ותאמר דא היא סעודתא דחלק תפוחין קדישין הטעם כי הלא
 עתה בסוד הסעוד' מקבלת האר"גס מג"ר דז"א ואז נקרא חקל
 תפוחין קדישין והטעם כי הלא תחלה בהיותך בקבלת שבת
 בשדה נקרא חקל כמבואר . (מורי ולה"ה היה טוהג לימר
 כל הקידושין מעומד בשבת וי"ט ואח"כ יושב וטוע' מן הכוס
 של קידוש והיה טוהג להשא' מעט יין בכום הקידוש ובכום
 בהמ"ז בסו' אסוך שמן להשא' ברכ') אח"כ בעמיר' שמקבל'
 הארה מג"ה דז"א נק' חקל תפוחין כי הלא ג' אומנע' נק' אבות
 והם סו'ג' תפוחין ועת' בקידו' נק' חקל תפוחין קדיש' כי ה'
 מקבלת האר' אל מוחין שלה מן המוחין דז"א עצמן שהם ג"ר
 וכבר בארנו שמוחין נק' קדישין ובפרט המוחין דז"א אמנם
 להיות מקבלת עתה משם ושם הוא הפה דז"ה והיא אוכלת
 וטויונית משם מן הפה של הז"א ואע"פ שהיא למטה בנה"י
 שלו כנ"ל אמנם נקרא סעודה זו דמטרותיה כי כשהיא מגע'
 ז' אוכלת וטוילת מוטמא דמלכא ולכן נקרא סעודה זו סעודה
 דיטרוותיה כי היא אוכלת ולא היא אח"כ נבאר במ"ה ענין
 אכילתה וסעודה בל"ב שיטת והנה תקיף השולחן תחלה דרך
 ימין ותכוין כי הלא בעמידה עלתה בנה"י דז"א והוא בסוד
 א"פ דוגמת שבת שהוא סיגונית נה"י דז"א בחי' א"פ ואחר
 שבלת מן הסדה הקפת השולחן להמשיך א"מ של החיכונית
 וכן עתה ג"כ תכוין להמשיך א"מ מבחי' כפי' דז"א נגד ויכולו
 ראשון שבעניניה הח"כ תקח בידך ז' האגודת ותברך עליהם
 ותריח בהם ותקי' בה"ת השולחן ותכוין להמשיך א"מ מבחי' הג"ה
 שנמש' א"פ שלהם בויכולו הנ' ולכן הקפה זו בזהם כי הדם
 רומז אל ג' אבות שהם ג"ה אמנם ז' האגודות הדם תכוין שהם
 נגד זו"ן ולכן אחר שתריח בהם אמור זכור ושמור בדבדו' אח'
 נאמרו ותכוין לחברם יחד והנה נגד אור פנינו שקבלה מג"ר
 עתה בסוד הקידוש כמ"ש צע"ה אין בו כח להמשיך המהיר
 שלהם כי הם המקיפים מבחי' מוחין עולאין ואינו נעשה על
 ידינו ומעצמו נעשה ואחר כך אמור הקידוש וסוד הקידוש
 להמשיך א"פ מן ג"ר דועיר אנפין לכוּבא כדי שתכל' ותקבל'
 הארה משם ולכן נקרא קידוש כי כוונתו לקבל הארה מג"ר
 שהם המוחין הנקראים קד"ש:

מע"ה צריך למוזג הכוס קודם שתאמר הקידוש והכוס
 יהיה נגד החזה כי משם יוצאת הנוק' הנקרא כוס
 הברכה ושתה מהקידוש מיושב למורי ז"ל וכו' לעיל

אותיות ד' אהיה יהו' שמספרם מ"ב
במספר ה'וין' של וישתבח' ועד ויתהלל'
אלא שצריך לכוונם במלוי ההין' ואז יהיה
מספרם השם קדוש של טפטפיה' ויה"ו
לבדו בהיותו מלא ההין יהיה מספרו מ"ב:

ד כיצד יכוין, ב'אמן יהא' הויה דמרגלא
חסד ו'אלף' דקנ"א, 'שמיה' הויה בנקוד
אלהים דמרגלא גבורה ו'הה' ראשונה,
רבא' מצפץ' תפארת ו'יוד', 'מברך' יה
אדני' מלכות ו'הה' אחרונה, 'לעלם' אל'
נצח ו'יוד' דיה"ו, 'לעלמי' אלהים הוד
ו'הה', 'עלמיא' מצפץ' יסוד ו'ו':

ה אבל פונת שארית הקדיש של כל
השבת וכן כל פונות התפלות שבו
הם משנות משל חל, וחוצ מאותם
הפונות אשר יתבארו בהם בפרוש לא
נודע מה לכוין:

ו אחר כך יאמר 'ברכו' וכוונותיו הם ממש
כמו בערבית דחל, ויכוין שבזה כולל
הכל קדש קדשים דנוקבא דיצירה
בבריאה, וכוונתו ממש ולפיכך

ח והנוהגים שלא
- יכונו פונות
של
ט ויענה בשמחה
ויכוין, 'ברוך' נפ
נשמה, 'לעולם' ח
הוא שפע הרוח
'מצפץ' בנקוד
פתח והשני
י ואחר כך יאמר
החל ובנעימה
הבינה - ברכות
והם ההיכלות דא
ממש כדרך שנתח
הנוקבא והפתח
ברכות אל
יא ובהגיעו ל'ו'
הפרקין אמצע
לכנס, ועולה היכ
באצילות ונ
יב ולפיכך אם

ועומדות
זוד:
ע"ב ס"ג
רות, כמו
דליל ששי
(מסכת יום

כי אסור
ל פי שהוא
שון, ומפני
י הבריאה,
מ"ב שבו,
מפני:
ליהא' ועד

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספסם קם ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונתגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסמומים אשר הם. הבחי' ה' היא החלק של הארס אשר מתפשט ועולה מחוץ לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסמומים שבחוץ יסוד דאי' באופן ששני בחי' הנו' מתחברות וזו מאירה בחסדים הסמומים מלד פנים וזו מאירה בהם מלד חיצון ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הנו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' בעלת' למע' בחוץ להאיר את החסדים הסמומים שבחוץ יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הנו' הנרמז במ"ש ופרוס סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלמים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאירי' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה שם המסך ההוא שהיו עולים ויורדים למטה. ופעם חזרת ירידתם למטה הוא לפי שחמיד חשק כל דבר לחזור לשקרו והנה שורש הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים התגוליים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסמומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הנילווה של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החוזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך כי החסדים המגוליים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכת היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככת חזק ובוקעים אותו ועול' נילוו' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלווה השומדות למעלה מן המסך שליווה שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הגלווה וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המומי' דאי' ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסמומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דאי' אור גדול מה שלא הי' כן בחחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא הי' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים שם במסך הזה ע"י עליית גלווה החסדים המגוליים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ונשארי' פתוחים וע"כ ליווהם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הנילוו' חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעליהם שהיה בכח מסבת שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך וז"מ משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נראי' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך ה' ההוא כענין הכוכבים ה' והנה נבאר ענין ופרוס סוכ' כו' כי הנה יסוד דאימא נק' :

שלוש כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנועד ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה ה' ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדלין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כד ע"י כן ידיומו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הניל' מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק ושמרו בניי שטוהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שומר. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממוז"ל רק כונת המ"ב הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"ב הא' הוא כדונמת המ"ב הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יולר דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכוין כי אותם אופיות של אהיה יהי' אינם במילוי ההיין רק במילוי אלפין אל"ף הא"ו יוד הא"ו יוד הא"ו ואי' ומכיון בהם ששם בני' יעקב ד' :

דרוש א' ל' לתפלת עמידה דליל שבת ובחחלה אודיעך כלל ה' לכל התפלות דשבת. **הנה ד' תפלות** יש בשבת וס' תפי' ערבית ושחרית ומוסף ומנחה וכל תפלה יש ו' ברכות כנועד ומה שחטוין דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שחטוין כי שבעה ברכות הם סוד שבעה אופיות אהיה יהי' שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנועד **גם תכוין** בז' השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברכות באופן זה שכלל ברכה תכוין לאות א' מן השבעה האופיות ה' ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן **בבחי' מנן אברהם תכוין בלות א** של אהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. **בבחי' מתיים המתיים** תכוין בלות ד' ראשונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקוי' אלהים. **בבחי' האל הקדוש** תכוין בלות ו' דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא מנפ"ן. **בבחי' מקדש השבט** תכוין בלות ד' אחרונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא **יה אדני** **בבחי' המחזיר שבינתו לעוון** תכוין לאות ו' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל **ובבחי' השוב שמך** כו' תכוין בלות ה' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. **ובבחי' המבצר חת עמו ישראל בשלום** אמן תכוין בלות ו' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפ"ן. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי שם אנו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכאלים והמתגולוים כזה והם כסדר **א** דאהיה וס' יהוה יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהי' וס' אל שהוא בלות ו' בגלגל. ו' ואח"כ ה' ראשונה דאהיה וס' יהוה בניקוי' אלהים עם ה' דיהי' וס' אלהים. ואח"כ יוד דאהיה וס' מנפ"ן עם וי"ד דיהי' וס' מלפ"ן אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפ"ן מלפ"ן הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברכות הם ז' ספי' תחתו' והם חנת"ס נה"י שהם ג' ברכות ראש' חג"ת וזכרה ד' מלכות וג' אחרות נס"י. אבל לריך שנתע כ' ראש' שביארנו שכלל ז' ברכות שכלל תפי' מן הד' תפלות לריך לכיון בשבעה אופיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"ל יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עליית וז"ן דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכיון בחלו האופיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' ה' **ער** הנו' עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין ז' ברכות יש בכל תפילה מוד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל ט' דע כי כל בחי' ג' ברכות הראש' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בנה"י דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראש' אבות וגבו' וקדושת השם בסוד ג' אופיות אסי' דאהי' עם ג' שמות היוצאי' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכיים אותם לבחי' כתר של הנקבה בסוד ה' אחרו' של אהיה שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אמלעית ג' מאלן וג' מאלן ואיהי' באמלעיתא כי היא בחי' כתר דקובא והיא סוד ברכת מקדש שבת והוא שם י"ה אדני' כמבואר אלל"ט בק"ש

גהות וביאורים לחיך חלל הנוף דאי' כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות ב' מסכים יסוד דאחא ודונוי גופא דז"א ללאת אל יפקירי. אבל עתה שפרס התכך הנוצר במקום ההוא אז החסדים המגוליים עמדו למטה מן המסך ונשארו המקום ההוא אשר למעלה מן המסך לגבורות לנדר והמה שם בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יפקירי. ש"ס ושפסו (ו) פי' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר (ז) עיין ע"פ סכ"ה דרוש ב' : (ח) הסכך. כתי' : (ט) א"מ ק"ל טענין סוכת המג אינו ענין לזה כלל. ואפשר שיהיה ענין בחי' זו או בחטונה שהרי המלכות איתא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תכונה ב' שהיא ג' לתימא כד ל"ל ול"ט : (י) ג"כ א"מ והקסתי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין יושבין בסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דז"א וא"כ אין הענין דומה לו. אבל כשכותב שהם המקיפים על הנוף דז"א כן הציטון וכן הטימית לך אנו יושבין בסוכה והוא אמת וליכ' ונכון ודוק. ועוד דבא"כ איכא סכך לחוד בלא דפנות ואין כל דפנות ואל סכך בענין כדמוכא נגמרא : (ד) כי כעמידה זו מודונו עס רחל. פס"ה : (ה) פס"ה טי"ג : נשאר השבת (ו) ג"כ ככנפי יונה כחול לטוון נס הכריכה מטיין ז' כמות אלו כ"א כפי כרתמו זכנ סידר מהרי"ב ז"ל כסידורו ל"ל : (ז) עיין לשלל ס"ה ע"ד ד"ה ועתה אבאר : (ח) פס"ה שם : (ט) עיין אמת לישקב דק"ג ע"פ שאלה י"ד :

דף ס"ד ע"א

איך משתמשים במ"ב דבריאה בעולם האצילות ?
למדנו על זה שמון ששון שזה מכיון שחשפתה של האצילות היא דרך דבריאה.

מתוק מדבש

מעין הברכות שהוא נגד ברכת מודים, יכין ה דיה"ו ובשם היוצא ממנה אלהים. באדון השלום שהוא נגד ברכת שים שלום, יכין ו דיה"ו ובשם היוצא ממנה מצפין, ע"כ.

פירוט שמות ז' מרגלאן בז' ברכות העמידה וברכת מעין שבע

ז' מרגלאן	אהי"ה יה"י	ברכת מעין שבע	ז' ברכות העמידה
יהוה	א	מגן אבות בדברו	יהוה מגן אברהם
יהוה	ה	מחיה מתים במאמרו	יהוה מחיה המתים
מצפין	י	האל הקדוש שאין כמוהו	יהוה האל הקדוש
יה אדני	ה	המניח לעמו ביום שבת קדשו	יהוה מקדש השבת
אל	י	לפניו נעבוד ביראה ופחד	יהוה המחזיר שכינתו
אלהים	ה	ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות	יהוה הטוב שמך
מצפין	י	אדון השלום	יהוה המברך את עמו

בג"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דז"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמלא כי שלשה ראשונות הם נלח הדו יסוד דתימת הנעשים מוחי' בז"א וג' אחרונות הם נה"י דז"א הנעשים ג' מוחין בטוקב"י וזכור כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי' החול ואמנם לר"ך שדע כי כפי מליאות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפ' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר התפ' ערבית דליל שבת ושאר התפ' יתבאר כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדבורא ששם יורד הז"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הנוק' ועושין ג' מוחין מנה"י עלמם הגז"ל שהם ג' ברכות ראשונ' :

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין תי' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר זמ"ן יחד והוא כי בתפלת ערבית דליל שבת העליה הריא היא כדי לקשר הנוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובתפלת שחרית דשבת בלחם ובחורה וכן בתפלת מוסף ובחור' כל אותם התפלו' הם כדי להעלו' את הנוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת התפלת מוסף נמלא' זמ"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו התפ' הגז"ל אנו אומר' ישמחו במלכותך לרמזו כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעל' כדי שיטמח בה ז"א בעלה וגם אהבתו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הז"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדוקא דז"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מז"א ובעלה השמחה היא בחזרה התפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דתפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערבית' תכונן כי עד עתה היטה המל' בבחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דז"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דז"א ונמלא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לנר"ך רחל שדדווג עם יעקב :

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה וז' אחר העמידה וז' על השלמן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויטלו בלי שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל ונודע הוא כי בכל פעם שאומר ויטלו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבתוך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דז"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דז"א אבל הענין הוא זה וזו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דז"א עלו למעלה ושאר המקום פניו וחלל במקומו' ונמלא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י עלמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפניו נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבוא' בלשון תרגום לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפניו שהוא למטה מכל העולם והוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שאין בו יסוד וגם איננו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' משם ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפניו שהי' בזההה בתחי' נה"י דז"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' התינו'

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמו' כנודע. ונמלא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דז"א מבחי' הפנימיות שבהם כנו' ובבחי' זו נק' עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעל' נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכונן כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב תיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דז"א שנעשו לה עתה משם מוחי' מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעיות מסתרא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהו בחגי' ואח"כ בויכולו הג' יהו בחגי' ד כמ"ש במקומו בע"ה :

ויבאר שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכונן כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דז"א מד' א' והו' בענין ז"א. ובענין טוק' תכונן כי עתה מאירים חג"ת דז"א במוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלובשים תוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמלא כי הנוק' איינה עולה עתה ממש בחג"ת אבל עכ"ז היא מקבלת הארס מהם במוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכונן שהם בחג"ת דז"א ונמלא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חג"ת נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון חומר טומא ירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו בלי שבת :

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביעי הגז' בויכולו וכללים בחגי' וחגי' עולים בל' דללס דז"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דז"א דלא' וכן כל המדרגות שהתחיים עולים על הסדר הזה עד שנמלא שעולים נה"י דעשיה במקום חג"ת של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופניו כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחג"ת דלא' כדי לקבל הארס מהמוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וזכור ענין זה :

והנה עתה בלי שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארס של המוחין שלה העומדים בחג"ת יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארס ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארס מנה"י דז"א ע"ד הגז' בחג"ת וז"ס מה שר"ך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אלטו וע"ש :

כוונת הקדיש שאחר העמידה תכונן ממש ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יה"ו אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלק' הא' יו"ד ה"י יו"ד ה"י והנה הוא בגי' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורז לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדיש האחרון תכונן בו ע"ד כל ג' הקדישי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלק' הי יוד הי יוד הי ויהנה הוא בגי' רי"ח ותכונן כי עם ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יהי הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הגז' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכונן עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' אז' שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכונן לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת ובכניסתך לבית תאמר בקו"ר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

הגרות וביאורים : א) פ' יעקב הנקרא ז"א : ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד : ג) וזה שמרי שבת שאנו בני ישראל משתרים הוונג מחול בשבת. פס"ח : ד) א"ש אולי מפני שבתפלת המנחה מחו ג' הראשים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אנו מוזכרים בתפלת המנחה השמחה. ולכן במקום ישמחו אנו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד : ה) אבל מקום הפניו הוא כדמיון השדה כמ"י : ו) פ"ה הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הספר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מסתרא דילה כו' : ז) פ"ה בברכ' את ד' המבורך יש י"ו אותיות ובברוך ד' כו' יש י"ד פ"ה ל"ה. פס"ח פ"ה משער השבת : ח) פ"ה

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

ההקדמות דע"י ע"ד וכו' ע"ת דס"ו דס"ה הקשה רבינו במילה דופרום ויהי בשחרית דחול בחזרת העמידה שנכנסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת כשחרית דחול יע"ש נמצא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל'.

(יז) ש"ק אבל המקום הוא קמן ור' דחוק וכו' פירוש להיוחס ב' חסדים המגולים דנ"ה וכו' ש' הת"ת חוץ היסוד דז"א שפאשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה ותחריזי' עול' דרך אר"ה למעלה כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וכו'.

(יח) ש"ק חו"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה בי לכתחילה דרך שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במ' סוכה דכ"ז . כאן נ"כ ח"מ ק"ל שבענין סוכה דהג אינו לזה כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל שם בתחילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ת"ת דח"ה שכתב דז"א הכולל בו כל ע"ה שחתיו וח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא בחי' מסך דופני יסוד דח"ה הנפרס עד דופני גוף דז"א וכו'.

(יט) ש"ק כי כל בחי' יסוד מקרא שלם כגודע ע"כ לעיל דרוש ו' דעמידה דחול בברכה ש"ש וכו'.

יש בו חסין נג"ה דה"י מלובש' נה"י דחימ' וכתח"ן שכלל נמשך כמנן אברהם וכו' נג"ה שבוך נחמה נגור והדחי' שביסוד נחמה קדוש נחמי' וא"פ דג"ה א"ך נחמי' וא"פ דחמי' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הניכס הכולל חו"כ חו"ג המלובש נ"כ נה"י דבינה דחימ' נמשך בברכה מנן אברהם וא"פ דחמי' דחמי' וא"פ דג"ה נמשך בברכה דחמי' נחמי' חו"ג המלובש נ"כ נה"י דחימ' נמשך בברכה מודים חמי' וסוף ועיין בס' עו"ה וכו' נה"ה כסוף דל"ז ד"ה דרוש ב' וכו' וסי' דל"ד ע"כ [שפ"ה פ"ג דשבת] עוד ע"י בענין ז' מרגל' אלו שבו' ברכות שהם חגי' נה"י לעיל דרוש קב"ש דס"ה סע"ד כחמור לרוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ק וח"כ אלו ממשכים אוחס לבחינה כחר של נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא מלינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

מדבר על הברכה האמצעית

(ג) ש"ק ג' מכל'ן וג' מכל'ן וחי' בחמלתי' וכו' לעיל דרוש ויהי נועם ופס' אוח' מ' :

(ד) ש"ק ה' אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול במילה ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא

בחי' שם המרגל' שצוק' הנו' דדרי' הקוד' וכו' נה' לאשמועי' שהיא בכתר שבה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילה **ועד** פ"ו דשם נחבאר כי כה' דנוק' היא שם אדני' ויש בו ד' פעמים היה בפסוקים ואם חבבר עממס י"ו אורח' שלוקח' כחר לזה בד' דלחד סס גי' ועד וכו' במס' י"ה אדני' יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' נכתב לפוסף א"ך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר בבדיא ככתר דנוק' שם י"ה אדני' . **מ"ש** כי ג' דאשמו' סס נה"י דחימ' הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט גם דאבא מפורס' במ"ל דכשחמר חימא ר"ל וגם דאבא יען שאבא מלובש גו חימא ועיין בע"ה שכי' פ"ה .

(ה) ש"ק ג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל דרוש הקודם וכו' בבחינה ה' מרגל' הנו' .

מ"ש וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו' עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . **מ"ש** כפי מציאות החפ' כך יהי סדר הנו' ולא כל התפלות שוות פי' כנו' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשחרית יע"ש וכו' דלחם הוא בפרלו' דכה"י חזרת חגי' וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ק הכה בחפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו' סס נה"י דדטרה ששם יורד כז"א וכו' וכן כתב בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להכין פירוש דבריו ולא נר' שהיה כאן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כאן כתוב בגליון וכן לקמן דע"ג בע"כ וסי' דק"ז ע"ג והוא דרוש ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו' [ושם אוח' י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם בבחי' מוחין דכה"י דרכור' שהוא ז"א ששם יורד כז"א פי' יעקב הנק' ז"א ג"כ כגודע וג' ברכותיה אחרונות הם כי שם עולה הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מוכי' ע"מס' הנו' וענין עליה וירידה זו שהוא יורד ויהי עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש שינוי החפ' דניע אוח' ע"י יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ק סדר ישמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמ"ל כי כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש

במקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"כ ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש א' משינוי התפלות נמצא דזמן היו"ה ז"ן הכוללים שוים בקומחם יחד הוא ככתר בחפלת מוסף כנו' לקמן וא"ת ואוחס חזוניהם הנעשים בכל חפ' וחספ' שחרית לחם וחזרה וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה בברכה שים שלום מה עניינם דע דכל אוחס חזוניהם הם דיעק"ר ז"ן הקטנים א"ך לא ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג' ז"ן הגדולים דכל השבוע הוא במילת אחד דכתר דמוסף שבת ועיין כל סדר העליות

(ך) ש"ק פסוק ושמרו בני ישראל שנהגים לומר הוא לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ ונ"ל וכו' למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאן בין ברכה שהכינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה הפסק ועיין בס' ש"ן בד"ן חמין יע"ש :

(כא) ש"ק קדיש של קודם העמידה לא קבלתי ממורי ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זל"ה וכו' וחי' שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזהו בבחי' המ"כ שהוא דלפניו כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין הקדיש אוח' א' יע"ש וכן נה' בפע"ה שער שבת בפ"ב :

דרוש א' פע"ה ש' שבת פ"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז לקמן דרוש ב' . **והנה** מה שיש להכין בדרוש זה בענין סדר הו' מרגל'ן ככתבתי לעיל דרוש א' דקב"ש אוח' ח"ן עוד שם דל"ך אפשר להיות אלו הו' שמות כנגד חגי' נה"י כזו' ברכות של העמידה אחר היות הג' ברכות ראשונות של העמידה בבחי' חב"ד ולא חגי' וכן הו' שמות אלו הם בבחינה וברכות העמידה הם בא"י יע"ש ובדרוש שאחריו ד"ה סוד קבלה שבת אוח' ו' יע"ש . **מ"ש** כמ"ש בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . **מ"ש** כי כפי ערך עליה ז"ן דרך המדרגות אשר אבבר לך בכל הפל' וכו' לעיל ד"ה ע"ה וכו' דרוש א' משנוי התפלות לק' דרוש ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו' והוא דחפ' לחם שהוא נה"י או בחגי' בחזרה וכו' נמצא דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו' הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדרגה יחד עליונה עוד הם ע"מס' ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו דעמידה דחול דל"ז ע"ה ופ"ה שער שבת פ"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .

(א) ש"ק ד"ה כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות ונבו' וק' השם הם חמ"ד בג' ספירות אחרונות שהם נה"י דחימ' הנעשים ג' מוחין כז"א ע"כ עיין לעיל בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב ש"ש זל"ה וכו' ויראה שם דאין זה בדרך החול שהי' ברכת מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעת הטול דז"א ואינו בברכה אחר קדוש כנז"ל . א"ך דע וכבן הי"ב דאין כל זה מדבר אלא בבחי' המשכה המוחין דחמי' ופנים דפנים דמוחין דחכמה ונמשך מלובש נה"י דח"ה נ"כ ברכות ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין בהקדמת רמב"ם הנ"ל כסוף וזה פשוט לעובדי ה' בכוונה ועיין בקונטרסי' פתח עינים בברכה מנן אברהם ואחר שנתקן מוחין דחכמה ודבינה בברכה אבות אז אח"כ כמודים הוא בחי' המשכה מוח הדעת דח"ג ונמצא דמוח החכמה

אתה אומר שמוח הדעת הגיע בהאל הקדוש אבל בסיפור זה במודים !

תפלת ערבית לשבת רלט

חיים ואהבת הסוד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש
 וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
 בשלומיה :

בעשי"ת בספר

ברוך אתה יהוה אי דה נו יה 9 ליהו

מצפין דמרגלא איל הה ויהם גי' יבק' ה"ג העולים

ומחזכרים עם ה"ח היורדים **המברך את עמו**

ישךאל בשלום ; ז' יסודות דזו"ן (בשחרית

ומוסף ומנחה) **יא הל זה הים**

ויכולו השמים והארץ ויכולו הוא עד ז' דקדושין וכו'

נכנסים ג"פ קדמאין וכל צבאם :

ויבל אלהים ביום השביעי ויבל אלהים ביום

אל עם החסד מלאכתו אשר עשה וישבות ביום

השביעי אלהים עם הגבור' מכל מלאכתו אשר

עשה ויברך אלהים את יום השביעי יהוה עם הח"ת

ויקראש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא ברוא'

אלהים עשה לעשות :

ק דשקוצירת היא עליה שמקבלת הנוק' הארת מח"ג ששם פרקין

אמנעים דנה"י דבינה והנה אות ק תחלק לג' אחד כלול'

מכלים לג' ל"ג ל"ג טוד הארת חג"ת גה"י ג' וכל ק אחד כלול'

מכולם הרי ק גם אברהם הוליד אח יצחק לק' שנה ויצחק

ויעקב יש ק בכל עם מהם : והנה עמה נכנסים ג' פרקין קדמאין

דל דל"ס דאימא ונגמר' לכנס בקדושה דסעוד' ונקראת השכינ'

ד ספוחין

תפלת ערבית לשבת

תפוחין כי תפוחין ואלדוס צנח"י חג"מ :
 פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְהָאֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ומפני שאין רחל ויעקב עם' עולים בחג"מ צלות' מדרגה שעולים
 בחוד' דחוכ שהיא יום אלא שעל ידי נו"ה מקבלים האלה
 מהם במדרג' יותר פחות' ממנה לפיכך יאמר זרבת מג"ן אבו"מ שהיא

מעין חור' ולא חזרה ממא : ויכין ברמו השבע ברבות שנה השבע
 אוחיות והשבע מרגלאן כסדר שכיון אוחס בעמיד' ונקדיס שאחריה
 יכין כמו זראסון אלא שפה אהיה הוא דקס"א והוי"ה דס"ג
 שמקשרס יצחק :

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרֵי (אֵי הַיְיָ) מַחֲיָה מַתִּים בְּמֵאמְרוֹ
 (הַיְיָ רַחוּם) הָאֵל הַקָּדוֹשׁ בְּעֵשְׂרִית

המלך הקדוש שאין כְּמוֹהוּ (י מצפין) המניח
 לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קָדְשׁוֹ (הַיְיָ אֲדֹנָי) כִּי בַסְּרָצָה
 לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו גִּבּוֹר בְּיָרְאָה וּפָחַד (יֵאל) וְנוֹרָה
 לְשֵׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מְעִין הַבְּרָבוֹת אֵל הַהוֹרְאוֹת
 (הַיְיָ אֱלֹהִים) אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם (ו מצפין) מְקַדֵּשׁ
 הַשֶּׁבֶת וּמְבַרֵךְ שְׁבִיעֵי וּמְנִיחַ בְּקִרוּשָׁה לְעַם מְרוֹשְׁנֵי עוֹנֵג
 זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : אֵהֵנוּ וְאֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
 וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה
 בחייוכו וביומכו ובהיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
 ואמדו :

אמן יהא ^{אלף} שמייה ^{הי} רבא ^{יוד}
 יהיה ^{דמרגלא} יהיה ^{דמרגלא} מצפין ^{דמרגלא}
 חסד ^{דמרגלא} גבורה ^{ת"ת} מברך

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נרמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דלחה **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דההין יכוין להמשיכם ללחה בפקדון לנורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל עשרה אהיה שהם ג' ליק"י מ"י לבושי המו"ג שבדעת דזעיר דאלי' לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות הפורש והכו'. **אף למד הי יוד ממ** גי' ש' אלהים י"ג אותיות ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וצ"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**. בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחבר זון' בצמ"י רוחא ברוחא יאהדוניה: **רעולם** יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלחה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דאלי' ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי גי' לעולם**. גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד צב' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א. וכנגדם ד' אותיות **יהודה** ולהמשיכם לנוק'. וצ"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שבנגד צ' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י י י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלחה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פסוטים מעק"ב אורות שנשארו במצ"ד דלחה שלקחה לבתרה **היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאלי' מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאלי') מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזדווגו וימשיכו מוחין פנימים ונקיפים לזו"ן דבריאה :

בק"ש
(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חללי לבנה ועיין בפתח עינים דכ"ה ע"ב במלת שבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. (יב)